

Kronblad och törnen

en blomma av kärlek med färgglada band
ett tecken på tillit i ett förrädiskt trädgårdsland
när vi vattnar våra drömmar hand i hand
glömmer du då att jag får dig att gråta ibland?
när tårar får dina knutna nävar att grönska obehindrade
tänker du att det är tack vare eller på grund av
de små grå moln jag bär som ballonger jag funnit borttappade
blicken, kontrollen och taget om
precis där
ett motvilligt leende som bara du kan dra fram
när bara du kan få mig att blomma året om såhär
vattnar dina kronblad mina taggar i strid mot tidens tand
låta blodet rinna invid armen mot min hand
för dig för oss för dem
dör hellre för något jag tror på
för en bördig mark att begravas i
än lever för levandets skull
en midvinterångest på en töad högstadiegrusplan av ekande löften
och klenäter av tomhet
ett andetag till nästa
andas in
andas ut
en morgondag som aldrig lovat att komma
kärlek som aldrig kunnat lova att stå ut
varje dag är en gåva
Jovisst och på min hundraårsdag mig i en skottkärra skjut

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Honungsgrävling med Poeter.se id #224580 innehar upphovsrätten